

Triangle of Sadness': een heel grappige komedie - of slappe satire

Recensies | Voor & Tegen Is 'Triangle of Sadness'
hilarische satire op de Ondergang van het
Avondland of een slecht toneelstuk van
wakkere middelbare scholieren? Twee
filmrecensenten kruisen de degenen.

- [André Waardenburg](#)
- [Coen van Zwol](#)

[13 december 2022](#)

Leestijd 3 minuten

**Een heel grappige komedie met
veel om over na te
denken: ○○○○○**

De lach komt in vele vormen. De bulderlach om het controleverlies van slapstick en bananenschil, poep en plas. Het vileine grinniken om de woordgrap of de belediging. Het fijne glimlachje om de verrassende link, paradox, *non sequitur*.

Komedie *Triangle of Sadness* heeft ze allemaal: tweeënhalf uur vliegen voorbij. Logisch dus dat de filmers in Cannes in mei zuinig op deze tweede Gouden Palm voor regisseur Ruben Östlund reageerde: de zuurgraad is daar hoog. Östlund opereert hier losjes, grof en absurdistisch, wat de film minder focus geeft dan zijn kunstsatire *The Square* uit 2017. Maar ook grappiger maakt.

KOMEDIE

Triangle of Sadness Regie: Ruben Östlund. Met: Charlbi Dean, Harris Dickinson, Woody Harrelson, Zlatko Buric, Dolly De Leon. Lengte: 147 min
De slapstick zit met name halverwege, als een luxe cruiseschip in een storm belandt terwijl de champagne, oesters en kaviaar worden opgediend. Tussen watervallen van kots en stront bestoken de marxistische kapitein en een neoliberale Russische oligarch elkaar over de intercom dronken met citaten van Marx, Lenin, Reagan en Thatcher – een absurditeit van Monty Python-kaliber.

De fijne glimlach is er direct, als jonge fotomodellen leren hoe te kijken. Bij goedkope kledingmerken – H & M – lach je gul. Kom erbij! Iedereen is welkom! Bij dure merken – Balenciaga – kijk je grimmig, frons je de ‘triangle of sadness’ tussen je wenkbrauwen. Zo’n dure onderbroek kijkt namelijk op zijn klanten neer. Die moeten eerst maar eens bewijzen rijk genoeg te zijn voor club Balenciaga.

Model Carl en influencer Yaya ontmoeten we terwijl ze kibbelen over een restaurantrekening. Zij is succesvoller en rijker, toch verwacht ze dat Carl betaalt. Hij is de man immers. Maar de afhankelijke status die Yaya daarmee suggereert is een wassen neus, weet Carl. Alleen door ruzie te schoppen kan hij op gelijke voet met haar komen.

Het ‘celebrity couple’ lift mee op een chique cruise vol oud en nieuw geld. Daar is de sociale hiërarchie wel volstrekt helder. Bovendeks bedienend personeel: de middenklasse. Benedendeks de onzichtbaren: schoonmakers, monteurs. Tot op een onbewoond eiland alles kantelt.

Het drieluik *Triangle of Sadness* geeft niet om plot of drama; het is een spitsvondige verkenning van de zichtbare en onzichtbare connecties tussen geld, status en macht. Een heel grappige komedie met veel om op na te kauwen – zeer geschikt voor Kerstmis dus.

Coen van Zwol